

РЕШЕНИЕ

№ 23398

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2242** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.62, ал.2 от Закона за защита на растенията (ЗЗР).

Производството по делото е образувано по жалба от „ФМС АГРО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Е. Д. К., чрез пълномощника- адв. Н. В. против Заповед №РД11-236 от 31.01.2023 г., издадена от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ), с която на основание чл.62 ЗЗР и чл.53 от Регламент (ЕО) №1107/2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО е постановен отказ за разрешаване ограничена и контролирана употреба (ОКУ) на територията на Република България на продукта за растителна защита (ПРЗ) ПИКУС 60 ФС, съдържащ активното вещество (АВ) „имидаклоприд“

С жалбата се твърди, че оспорената заповед е нищожна, евентуално незаконосъобразна. Решение по дело № С-162/2021г. на СЕС не било основание за възобновяване на производството по реда на чл. 99 и сл. от АПК. Това било

нововъзникнало обстоятелство, което не можело да повлияе на вече издаден и влязъл в сила административен акт-Заповед № РД-11-119 от 19.02.2023г. на изпълнителния директор на БАБХ. Твърди, че решението на СЕС е основание за отнемане на издаденото разрешение, а не за отмяна на акта. Алтернативно се претендира незаконосъобразност на заповедта, тъй като не било налице основанието по чл. 99, т.2 от АПК. Налице бил нововъзникнал факт, който налагал законодателна промяна или най-малкото започване на ново производство. Освен това възобновяването се извършвало по искане на страна, а не по инициатива на административния орган. Не били взети предвид правата и интересите на страната и не била осигурена възможност да изрази становище. Иска се постановяването на съдебно решение, с което оспорената заповед да се обяви за нищожна, евентуално да се отмени, като незаконосъобразна.

В съдебно заседание пред АССГ жалбоподателят, чрез пълномощника си- адв. В. моли за уважаването на жалбата, както и за присъждането на направените по делото разноси.

Ответникът- изпълнителния директор на БАБХ, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт П. изразява становище за неоснователност на жалбата. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт на основанията по чл.146 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

По заявление на жалбоподателя от 18.10.2022 г. е издадена Заповед № РД-11-119 от 19.01.2023 г. на изпълнителния директор на БАБХ, с която е разрешено пускането на пазара за ОКУ на територията на Република България на 50000 л ПРЗ с търговско наименование Пикус 60 ФС, с активно вещество имидаклоприд за срок от 120 дни, считано от 15.02.2023 г.

Заповедта е издадена на основание чл.62, ал.2 от Закона защита на растенията, като ал. 1 от същия предвижда, че продукт за растителна защита се разрешава за пускане на пазара за ограничена и контролирана употреба при условията и по реда на чл. 53 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 и на наредбата по чл. 45, ал. 1 при опасност за растенията и растителните продукти, която не може да бъде овладяна чрез

приложимите в Добрата растителнозащитна практика продукти за растителна защита, средства и методи.

С Решение на Съда от 19.01.2023г. по дело № С-162/2021 г. е възприето тълкуване на чл. 53 от Регламент № 1107/2009 на ЕП и Съвета, според което не се допуска държава членка да разреши пускане на пазара на ПРЗ за третиране на семена и пускане на пазара и употреба на третирани с тези продукти семена, при положение че пускането на пазара и употребата на третираните с тези продукти семена са изрично забранени с регламент за изпълнение.

Ответникът е уведомен на 20.01.23 г. за постановеното решение на СЕС с писмо от постоянното представителство на Република България в ЕС.

Със Заповед № РД11-161 от 24.01.2023 г. на изпълнителния директор на БАБХ е наредено на 31.01.2023 г. на Съвета по продукти на растителна защита да проведе заседание, да вземе решение и направи предложение до изпълнителния директор на БАБХ, по реда на раздел II и III от ЗЗР и Регламент №1107/2009 г.

Последвало е издаването на Заповед № РД11-196/30.01.2023 г. на изпълнителния директор на БАБХ, с която на основание чл. 99, т.2 от АПК, поради ново обстоятелство- Решение на СЕС от 19.01.23 г. по дело № С-162/2021 г.- е възобновено производството по издаване на разрешение за пускане на пазара и употребата на ПРЗ Пикус 60 ФС, разрешен със Заповед № РД11-119 от 19.01.2023 г., и е отменена Заповед № РД-11-119 от 19.01.2023 г. на същия орган, с която е разрешено пускането на пазара за ОКУ на територията на Република България на 50000 л ПРЗ с търговско наименование Пикус 60 ФС и активно вещество имидаклоприд.

След издаване на тази заповед е проведено заседание на Съвета по ПРЗ, който е предложил да се издаде отказ от пускане на пазара за ограничена и контролирана употреба на ПРЗ Пикус 60 ФС на 50 000 л., съгласно чл. 62 от ЗЗР. Въз основа на това предложение е издадена Заповед № РД-11-236 от 31.01.2023 г. на изпълнителния директор на БАБХ, с която е отказано разрешаване на употреба на посочения продукт, като съдържащ активното вещество „имидаклоприд“, предмет на съдебен контрол в пределите на настоящото съдебно производство.

И двете заповеди- № РД11-196/30.01.2023 г. и № РД-11-236 от 31.01.2023 г. са били оспорени съдебно, като е образувано адм. дело №1891/2023 г. по описа на АССГ.

След разделянето му от АССГ, II о., 41 състав, предмет на адм. дело №1891/2023 г. по описа на АССГ е останала първата заповед, а по втората е образувано производството по настоящото дело. Адм. дело №1891/2023 г. по описа на АССГ е приключило с постановяването на решение, което е обезсилено с Решение №6802/04.06.2024 година на ВАС по адм. дело №7125/2024 г., V о.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 24.03.2023 г. за насрочване на делото в открито заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Актът е издаден от компетентен орган изпълнителния директор на БАБХ. Компетентността на органа произтича от чл. 62, ал. 2 ЗЗР.

Актът е издаден при спазване на установената форма, като съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК - наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, диспозитивна част, пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва.

Не се установяват допуснати нарушения на административно-производствените правила, обосноваващи на самостоятелно основание отмяна на обжалвания акт. Дори и да не е бил уведомен за започнало по инициатива на органа-издател производство по възобновяване, жалбоподателят разполага с всички правни средства за защита пред АССГ като съд по фактите и по правото. Заповедта е издадена въз основа на предложение на Съвета по продуктите за растителна защита (СПРЗ), направено в рамките на компетентността ѝ по чл. 54 ЗЗР, при спазване на 14-дневния срок по чл. 62, ал. 2 ЗЗР.

Оспореният административен акт съответства на приложимите материалноправни норми и на целта на закона, по следните съображения:

Страните не спорят, че Заповед № РД-11-119 от 19.01.2023г. на изпълнителния директор на БАБХ е влязла в сила, а и като благоприятен за заявителя акт същата не е подлежала на оспорване.

Със Заповед № РД-11-196 от 30.01.2023 г. е възобновено административното

производство по издаване на исканото от търговското дружество разрешение за пускането на пазара и употребата на продукт за растителна защита ПИКУС 60 ФС, съдържащ активното вещество „имидаклоприд“. Заповедта е издадена на основание чл. 99, т. 2 и чл. 100 АПК.

В трайната си практика, ВАС приема, че актът, с който административното производство е възобновено и е отменен влязъл в сила административен акт, при условията на чл. 99 и следв. АПК, не подлежи на самостоятелно обжалване, тъй като съобразно разпоредбата на чл. 104 АПК на оспорване подлежи издаденият след възобновяване на производството акт. Едва тогава, когато с крайния акт се засегнат права и интереси на адресата на акта, той би имал правото и интереса да оспорва този акт, а в производството по оспорването ще се прецени дали ли са били изискуемите от закона предпоставки за възобновяване на производството по издаването на акта (индивидуален или общ). В това производство ще се преценяват и доводите на оспорващия за законосъобразност на акта. По същите съображения, с Решение №6802/04.06.2024 година на ВАС по адм. дело №7125/2024 г., V о. е обезсилено решението на АССГ, II о., 41-ви състав, което той е постановил, след разделянето на производството по адм. дело №1891/23 г. по жалбата на дружеството срещу Заповед № РД11-196/30.01.2023 г. на изпълнителния директор на БАБХ. В съответствие със задължителните указания на ВАС, в пределите на настоящото производство по контрол на заповедта, с която, след възобновяване на административното производство, е постановен отказ за издаване на разрешение на употреба следва да се провери и дали са налице условията за възобновяване на административното производство.

Приложеното от органа основание е по чл. 99, т.2 от АПК, в съответствие с което влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство.

В съответствие с установената национална съдебна практика, касае се за новооткрити, но съществували към момента на постановяване на отменения административен акт обстоятелства/доказателства, които по обективни причини не са могли да бъдат приобщени към преписката, което е довело до невъзможност органът да разкрие обективната истина по време на висящността на административното производство, респ. да формира адекватно на закона властническо волеизявление и да предизвика целените от приложимата правна норма законови последици. Новоразкритите обстоятелства следва да са съществени, т.е. да са толкова значими и от такова естество, че да се отразяват върху диспозитива на административния акт, като наличието или отсъствието им да е обуславящо за вземането на решение от органа и определящо съдържанието на акта.

В случая, като ново обстоятелство в акта за възобновяване е посочено решението на СЕС, с което е дадено тълкуване на чл. 53 от Регламент № 1107/2009 на ЕС, според което не се допуска държава членка да разреши пускане на пазара на ПРЗ за третиране на семена и пускане на пазара и употреба на третирани с тези продукти семена, при положение че пускането на пазара и употребата на третирани с тези продукти семена са изрично забранени с регламент за изпълнение.

Член 53 от Регламент № 1107/2009 на ЕС е озаглавен „Извънредни ситуации при растителна защита“ и гласи: „1. Чрез дерогация от член 28, при специални обстоятелства държава членка може да разреши за срок, не по-дълъг от 120 дни, пускането на пазара на продукти за растителна защита за ограничена и контролирана употреба, когато такава мярка се смята за необходима поради опасност, която не може да бъде овладяна чрез други разумни средства.“

Член 28 от Регламент № 1107/2009 на ЕС е озаглавен „Разрешение за пускане на пазара и употреба“ и в параграф 1 предвижда, че „продукт за растителна защита не се пуска на пазара или не се употребява, освен ако е разрешен в съответната държава членка съобразно разпоредбите на настоящия регламент.“

Член 2 от Регламент за изпълнение 2018/783 на Комисията от 29 май 2018 година предвижда, че семена, третирани с ПРЗ, съдържащи имидаклоприд, не се употребяват или пускат на пазара, освен в следните случаи: а) семената са предназначени за употреба единствено в постоянни оранжерии, и б) получената реколта остава по време

на целия си жизнен цикъл в постоянна оранжерия.

Следователно с чл.2 от Регламент за изпълнение 2018/783 е установена забрана, която е приета на основание чл.49, параграф 2 от Регламент №1107/2009.

Тълкувателните разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с Решение на Съда от 19.01.2023г. по дело № С-162/2021г. са задължителните за националните юрисдикции.

Съдът на ЕС вече е приемал, че окончателният характер на едно административно решение допринася за правната сигурност, с последицата че правото на Съюза не изисква административен орган да бъде по принцип задължен да преразгледа административно решение, придобило такъв окончателен характер. Същевременно обаче постановява по същество, че особени обстоятелства могат по силата на принципа за лоялно сътрудничество, произтичащ от член 4, параграф 3 ДЕС, да наложат на национален административен орган да преразгледа административно решение, станало окончателно, за да се съобрази в частност с възприето по-късно от Съда тълкуване на приложима в случая разпоредба на правото на Съюза (Решение на Съда от 4 октомври 2012 година по дело С-249/11).

Т. по-късно тълкуване на чл.53 от Регламент (ЕО) №1107/2009 (конкретно- в деня на издаването на първоначалния акт) е дадено с решение на Съда по дело С- 162/21 година, като разрешението за употреба на процесния продукт е било издадено именно при условията на чл.53 от с.р.

В съответствие с това тълкуване, чл. 53 от Регламент (ЕО) №1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на ПРЗ и за отмяна на Директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да разреши пускане на пазара на ПРЗ за третиране на семена и пускане на пазара и употреба на третирани с тези продукти семена, при положение че пускането на пазара и употребата на третирани с тези продукти семена са изрично забранени с регламент за изпълнение.

Член 2 от Регламент за изпълнение 2018/783 установява забрана семена, третирани с ПРЗ, съдържащи имидаклоприд да се употребяват или пускат на пазара, като между страните по делото е безспорно, а се установява и от вписаните в Заповед №РД11-119/19.01.23 г. специфични условия, че не е налице изключението по а) и б)

от същия- семената да са предназначени за употреба единствено в постоянни оранжерии, и получената реколта остава по време на целия си жизнен цикъл в постоянна оранжерия.

Даденото с решението на Съда по дело С - 162/21 година тълкуване е обстоятелството, на което се позовава ответникът, за да възобнови административното производство. Следователно то осъществява приложеното от административния орган основание за възобновяване на административното производство и отмяната даденото със Заповед №РД`11-119/19.01.2023 година разрешение за пускането на пазара за ограничена и контролирана употреба на територията на Република България на 50 000 литра продукт за растителна защита с търговско наименование ПИКУС 60 ФС, с активно вещество имидаклоприд.

Оспорената в пределите на настоящото производство заповед- Заповед №РД11-236 от 31.01.2023 г. съответства на приложимите материалноправни норми и на целта на закона.

Съгласно чл.62, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на растенията, продукт за растителна защита се разрешава за пускане на пазара за ограничена и контролирана употреба при условията и по реда на чл. 53 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 и на наредбата по чл. 45, ал. 1 при опасност за растенията и растителните продукти, която не може да бъде овладяна чрез приложимите в Добрата растителнозащитна практика. В тридневен срок от получаване на предложение на СПРЗ- по чл. 54 изпълнителният директор на БАБХ със заповед разрешава пускането на пазара за ограничена и контролирана употреба на продукт за растителна защита или мотивирано отказва разрешаването на продукта за растителна защита.

По изложените вече съображения и при съобразяване със задължителното за националните юрисдикции тълкуване на чл. 53 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 и забраната, установена с чл.2 от Регламент за изпълнение 2018/783, процесият продукт за растителна защита не може да се разреши за пускане на пазара за ограничена и контролирана употреба, тъй като последната не предвижда, че семената, третираны с ПРЗ са предназначени за употреба единствено в постоянни оранжерии и получената реколта остава по време на целия си жизнен цикъл в постоянна оранжерия.

Следователно осъществени са предпоставките, пораждащи правомощието на изпълнителния директор на БАБХ да постанови отказ с оспорената заповед.

С оглед на всички изложени съображения, съдът прие, че оспорената Заповед №РД-11-236 от 31.01.2023 г. на изпълнителния директор на БАБХ е законосъобразен административен акт - издаден от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с приложимите материалноправни норми и целта на закона.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало за ответника (чл.143, ал.3 АПК). То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Предвид реално осъществената защита от юрисконсулт, изразяваща се в депозиране на писмени становища, проведените по делото две открити съдебни заседания с негово участие, фактическа и правна сложност на делото, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер 200 лева- чл.24 от Наредбата за правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.3 от АПК Административен съд София - град, 23 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФМС Агро България“ ЕООД срещу Заповед №РД-11-236 от 31.01.2023 г., издадена на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните.

ОСЪЖДА „ФМС Агро България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Българската агенция по безопасност на храните, със седалище в [населено място] сумата в размер на 200 двеста лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: